2014. október 30., csütörtök • LXXII. évfolyam • 254. szám, 16 oldal • 245 forint, előfizetőknek 150 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

Pár hónapig eltart, míg a tarifákon lecsapódik: ezt a sarcot is mi fizetjük

- Banglades után Magyarország terhelheti legjobban az internetezést.
- Előre szólnak: a digitális szolgáltatások terjedése sokat lassulhat. →4

NÉPSZABADSÁG magazin
38 TV-CSATORNA PROGRAMJA
MEGÚJULT TÉVÉMŰSOR, BŐVEBB, RÉSZLETESEBB CSATORNAVÁLASZTÉKKAL.

Kereskedelem A külföldi áruházláncok azt mondják, megvívnak a kormánnyal

Újracsomagolt különadó

A kormány immáron a látszatra sem ad – panaszolják azok az áruházláncok, amelyek minden ígérettel ellentétben most újra ágazati sarcot kénytelenek fizetni. A helyzet ismerős lehet számukra, hiszen újracsomagolva kapják vissza a korábbi különadót. Ez alkalommal azonban beleállnak a harcba, melynek első áldozata a vásárló és a magyar beszállító lesz.

Batka Zoltán

Fazekas Sándor agrárminiszternek megjött, Gerry Gray volt Tesco-vezérnek elment az étvágya FOTÓ: MTI – BRUZÁK NOÉMI

Nemhogy a piaci szereplőkkel, de még az érintett minisztériumokkal sem volt előzetes egyeztetés az élelmiszerlánc-felügyeleti díj radikális emeléséről – tudta meg a *Népszabadság*. A jövő évi adótörvényekkel beterjesztett javaslat szerint a hét legnagyobb kereskedelmi lánctól ezen a jogcímen 2015-től összesen évi közel 30 milliárd forintot szed be az állam. A kabinet ezzel lényegében visszahozza a két éve kivezetett ágazati különadót, és egyúttal felrúgja a kiszámíthatóbb adópolitikára vonatkozó korábbi ígéreteit. Értesülésünk szerint az áruházláncok igen rossz néven vették az új, de ismerős sarcot – szokatlanul kemény válaszlépésekre készülnek.

Úgy tudjuk, a felügyeleti díjat át fogják hárítani a beszállítóikra és a vásárlókra, vagyis jövőre mindenképpen drágulnak az élelmiszerek. Emellett vége a kabinet és a láncok közötti, 2010 óta létező együttműködéseknek, amelyeket időnként a kormány kényszerített ki. Ez azt jelenti, hogy a kereskedelmi cégek mostantól nem lesznek tekintettel a kabinet aktuális óhajaira, legyen szó akár az importélelmiszerek arányának mérsékléséről vagy a hazai tej-, gyümölcs- vagy hústermelők piacra segítéséről – ilyen volt legutóbb a magyar alma promotálása.

Utóbbi valószínűleg jobban fáj majd a kormánynak, mint az élelmiszerlánc-felügyeleti díj áthárítása a vásárlóknak. Az évi kétezermilliárd forintos hazai kiskereskedelmi élelmiszer-forgalomhoz képest az említett 30 milliárd nem nagy tétel, átlagosan úgy másfél százalékos áremeléssel vissza is lehet szedni. Ám attól, hogy a pénztárnál ekkora drágulást még nem érzünk meg, tény, hogy jövőre ennyivel is kevesebb marad az emberek zsebében.

A most benyújtott törvényjavaslatnak az ad különösen rossz ízt, hogy a kormány új néven, ám szinte fillérre pontosan a 2010–2012 között kivetett ágazati különadót szedi be, amiről korábban megígérte, hogy 2013-tól nem terheli az amúgy is veszteséges ágazatot. A kabinet 2010 szeptemberében az akkori „válságos gazdasági helyzettel” indokolta, hogy különadót vet ki a cégekre. Mint azt *Gerry Gray*, a Tesco akkori magyarországi vezérigazgatója lapunknak elmondta: a brit anyavállalatot gyakorlatilag sokkolta, hogy egyik napról a másikra 10,5 milliárd forintot kellett befizetniük. Az angol anyavállalat akkor kényszerűen a negyedére csökkentette a magyar piacra tervezett befektetéseit.

Az áruházláncok úgy látják, a kormány az elvonással nemcsak felrúgta a korábbi megállapodást, de talán már akkor is csak taktikázott, amikor 2012 végén nem hosszabbította meg a kiskereskedelmi ágazatra kivetett különadó hatályát. A közteher miatt ugyanis még abban az évben az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított az Orbán-kormánnyal szemben, ám az eljárást – részben – azért függesztették fel, mert időközben kifutott a különadó. A most új néven visszahozott sarc nyomán újraindulhat a brüsszeli eljárás, ám évek telhetnek el, mire a testület döntést hoz.

Fokozza a felháborodást, hogy a kormány immár a látszatra sem ad. A régi-új ágazati különadót a jelenleg a bevétel egy ezrelékében megállapított élelmiszerlánc-felügyeleti díj felpumpálásával szedi be a kabinet, holott az élelmiszer-biztonságért felelős Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal eddig nagyjából 12 milliárd forintból látta el feladatait, s ennek csak egy része származott az említett díjból. A nagy külföldi áruházláncok mérlegét most tovább rontó felügyeleti díj – amely a napokban a békemeneteket szervező CÖF-fel szövetséget kötő CBA-t és Coopot jóformán alig terheli majd – másik olvasata az érintettek körében, hogy az Orbán-kormány minden eddiginél leplezetlenebbül igyekszik egy vagy több piaci szereplőt kiszorítani a magyar piacról. Ezzel kapcsolatban az egyik vállalati forrásunk úgy írta körül az uralkodó hangulatot, hogy szinte biztosan egyik lánc sem vonul ki, inkább maradnak, és keményen megvetik a lábukat az Orbán-kormánnyal szemben.

ÖTÖDIK HASÁB

Hitel

Széchenyi munkássága nyomán Magyarországon sem kérdés, hogy a hitel és a hitelesség közül melyik volt előbb, és melyik a fontosabb. A tényleges hitelben testet öltő pénz akkor töltheti be funkcióját, ha a gazdaság szereplői bíznak egymásban és a kimondott szóban. Nincs az az illiberális csodagazdaság, amely huzamosabb időn át büntetlenül megsértheti ezt a szabályt.

Nem kivétel Magyarország és az Orbán-kormány sem. A miniszterelnöknek ma láthatóan meggyőződése, hogy a piac pusztán erőből, lovaglóostorral irányítható, hogy kellően kreatív kommunikációs fogásokkal és agresszivitással a gazdasági élet szereplőinek torkán mindent le lehet nyomni. A látszat mellette szól. Rövid távon sikeresebbnek tűnik az, aki cinkelt lapokkal játszik. Ez az igazán veszélyes ebben a mentalitásban.

Orbán Viktor különösebb gond nélkül rúgja fel kéthavonta a bankoknak tett ígéreteit és csapolja meg a pénzügyi szektort, miközben a törzsszavazók nem győztek álmélkodni a népmesei ravaszságon. A kormány ugyanilyen játszi könnyedséggel rendez át, adóztat agyon egész iparágakat. Most éppen a nagy nemzetközi áruházláncokat teszi veszteségessé – vélhetőleg egy újabb kiszorításos piacszerzés előtt egyengetve ezzel az utat.

Akárhogy is: csúf vége lesz ennek. Ahogy Orbán stratégái sem hitték volna, hogy egy szemükben pimf tétel, az internetadó ekkora ellenállást vált ki, megjósolhatatlan az is, hogy a piacnak mikor lesz végképp elege az adott szót rendre megszegő önkényeskedésből. És ha a piac egyszer megmozdul, abba a József nádor tér belesápad. Ez talán még csak az ott lévő hivatal magánügye. De sajnos mindannyian rosszul leszünk. És nem az ő látványuktól. *(A szerk.)*

Vélemény

A lengyel ház

Van ország, amely történetének legnehezebb fejezeteiből széles összefogással tud múzeumot építeni – élte át Miklós Gábor Varsóban. →9

Stadion vagy börtön

Aki rácsokkal büntet, ráfizet – írja Lencsés Károly. →9

Péntek reggel

hétvége

- Menni vagy nem menni. Hétköznapi emigrációdilemmák.
- Utak a túléléshez. A vastagbélrák öl, pedig megelőzhető.
- Irányított demokrácia. A Wikipédia már szobrot is kapott.

Most a kórházi magánszereplők kiszorítására készül a kabinet

A végrehajtást nehezíti, hogy az állami kórházak szolgáltatásainak mintegy ötödét biztosítja jelenleg magáncég. Művesekezelést például csak privát vállalkozás nyújt. →6

REMBRANDT FÉNYKÖRÉBEN

A holland arany évszázad legnagyobb festőjével nézhet farkasszemet a magyar közönség a Szépművészeti Múzeum idei „sztárlatán”. Rembrandt húsz és Vermeer három remekművét a németalföldi festészet többi kiemelkedő mesterének alkotásai helyezik el térben és időben. →11

FOTÓ: REVICZKY ZSOLT

9 770237 377046 14254